

چکیده

در مبحث پرتفوی برای اندازه گیری ریسک از واریانس یا انحراف معیار استفاده می شود. در صورتیکه بازده دارایی ها از توزیع نرمال تبعیت کند این پارامتر معیار مناسبی است از طرفی بازده دارایی ها لزوماً نرمال نبوده و گاهی تفاوت فاحش با توزیع نرمال دارد و همچنین در یک پرتفوی بازده یک سهم می تواند حداقل -۱۰٪ باشد یعنی ارزش یک سهم به طور کامل صفر شود اما حداکثر بازده می تواند بی نهایت باشد این عدم تقارن در ریسک گریزی سرمایه داران ما را به سوی عوامل ریسک با گشتاورهای مرتبه بالاتر توزیع بازده سوق می دهد. پژوهش حاضر به بررسی رابطه گشتاورهای مرتبه بالاتر توزیع بازده و بازده سهام شرکت ها می پردازد. این پژوهش از نوع مطالعه کتابخانه ای و تحلیلی_علی بوده و مبتنی بر تحلیل داده های تابلویی (پانل) است. در این پژوهش اطلاعات مالی 63 شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در طی دوره ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۳ بررسی شده است (۳۱۵ شرکت_فصل) برای تجزیه و تحلیل نتایج به دست آمده از نرم افزار Eviews7 استفاده شده است.

نتایج تحقیق در ارتباط با تایید فرضیه اصلی پژوهش نشان از آن داشت که گشتاورهای مرتبه بالاتر توزیع بازده تاثیر معناداری بر بازده سهام دارد. به طور مختصر نتایج حاصل از پژوهش بیان گر آن است که هم چولگی تاثیر معنادار و معکوسی بر بازده سهام و هم کشیدگی تاثیر معنادار و مستقیمی بر بازده سهام دارند. بتای بازار و صرف ریسک نیز رابطه معنادار و مستقیمی با بازده دارند.

کلیدواژه ها: مدل چهار گشتاور CAPM، بتای بازار، عوامل ریسک با گشتاور مرتبه بالاتر توزیع بازده، هم چولگی، هم کشیدگی